

PETITION TO RELEASE KOCHARIAN?

Posted on August 9, 2018 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Նգովեալը ԵՆ Անհծեալը. «Քայլ Արեք» Դեպի... Դժոխք

Ս. Կապուտիկյան, "Ես Չեմ Ապրում Արդեն Ու Ես Չեմ Էլ Մեռնում"

[Asbarez](#) 7 August 2018

"....Initially, the petition was signed by 41 members of parliament who were members of former president Serzh Sarkisian's Republican Party of Armenia, with Parliament Speaker Ara Babloyan and deputy speaker Arpine Hovhannisyan and Eduard Sharmazanov as the most prominent signatories to the document.

The petition was announced on the same day as Kocharian's attorneys filed an appeal of the remand decision, which will be heard by a court in Yerevan on Thursday.

The final petition that was submitted to the court on Monday contained 46 signatures with three members of the **Armenian Revolutionary Federation bloc**—Ruzan Arakelyan, Armenouhi Kiureghyan and Romik Manukyan—and one member of businessman **Gagik Tsarukyan's bloc** co-signing the document. The ARF and the Tsarukyan bloc are part of the current government led by Prime Minister Nikol Pashinyan."

Նգովեալը ԵՆ Անհծեալը. «Քայլ Արեք» Դեպի... Դժոխք

Ս. Կապուտիկյան, "Ես Չեմ Ապրում Արդեն Ու Ես Չեմ Էլ Մեռնում"

[Asbarez](#) 7 August 2018

"....Initially, the petition was signed by 41 members of parliament who were members of former president Serzh Sarkisian's Republican Party of Armenia, with Parliament Speaker Ara Babloyan and deputy speaker Arpine Hovhannisyan and Eduard Sharmazanov as the most prominent signatories to the document.

The petition was announced on the same day as Kocharian's attorneys filed an appeal of the remand decision, which will be heard by a court in Yerevan on Thursday.

The final petition that was submitted to the court on Monday contained 46 signatures with three members of the **Armenian Revolutionary Federation bloc**—Ruzan Arakelyan, Armenouhi Kiureghyan and Romik Manukyan—and one member of businessman **Gagik Tsarukyan's bloc** co-signing the document. The ARF and the Tsarukyan bloc are part of the current government led by Prime Minister Nikol Pashinyan."

"...Similarly, Russian Foreign Minister Sergey Lavrov's comments last week, calling the arrests "political" is not only an infringement in Armenia's domestic affairs, but also shows a similar disregard for the separation of powers—a concept that clearly is not adhered to in Russia.

For the sake of advancing the process of reforms and strengthening democratic institutions in Armenia, what all political forces, be they in the government or not, must aspire to preserve the separation of powers in Armenia to ensure that democracy will prevail regardless of who is charged and what the charges are."

Նգովեալը եւ Անիծեալը. «Քայլ Արեք» Դեպի... Դժոխք

Պարոյր Յ. Աղապաշեան, Պէյրուզ, 8 Օգոստոս 2018

14-28 Յուլիսին, Հայաստան այցելելու պատեհութիւնը ունեցայ, հանդերձ ընտանեօք, Նախ՝ վերավայելելու հայրենիքն ու Արցախը, իրենց զանազան մարզերով եւ երեսներով, ապա՝ մօտէն ծանօթանալու յետ իշխանափոխութեան անցուդարձերուն ու ժողովրդային խաւերուն մօտ անոնց գտած արձագանգներուն:

Անմիջապէս ըսեմ, որ ինքզինքս գտայ բոլորովին 'ուրիշ' Հայաստանի մը ու 'տարբեր' ժողովուրդի մը դեմ, որոնց մասին ակելի մանրամասնօրէն անդրադառնալու առիթ կ'ունենամ:

Սակայն, առ այդ, կ'ուզեմ խօսքս կեդրոնացնել կամ որոշ խորհրդածութիւններ կատարել այն ԵՐԵՒՅԹին մասին, որ կը կոչուի.
ՌՈՊԵՐԹ ՔՈՉԱՐԵԱՆ ՀԱՍՏԱԿՈՅՑ ԹՂԹԱԾՐԱՐ

Ո՞վ չի գիտեր այս մասին կամ ո՞վ ծանօթ չէ անոր (գէթ որոշ) մանրամասներուն, երբ Նախագահական բռնատիրութիւնը, ընդ հովանեաւ Ռոպերթ Քոչարեանի.

- Կը կեղեքեր ժողովուրդը
- Կը ճնշեր ժողովուրդը
- Կը հարստահարեր ժողովուրդը
- Կը ճմլեր ժողովուրդը
- Կը հալածեր ժողովուրդը

Որովհետեւ, բռնատիրութեան մոլուցքով տարուած ու սրսկուած *աննոպայ* մը, իր ժողովուրդն ու հայրենիքը փոխարինած էր իր անձնական ազարակով, զանոնք շահարկելու իր քմահաճոյքներուն, անձնասիրութիւններուն ու սեփականացումներուն ի խնդիր:

Այդ անողորմ ժամանակաշրջանի եւ անկէ բխած այլանդակութիւններուն, խախտումներուն ու թերացումներուն մասին, օրին հանդէս եկած եմ համապատասխան հրապարակագրումներով ու հրապարակախօսութիւններով, ուր իմ

դատողութեամբ եւ հայեցողութեամբ, մտորումներով ու քննարկումներով կատարած եմ սուր դիտողութիւններ ու քննադատութիւններ:

Անշուշտ, այդ բոլորը հիմնուած էին Քոչարեանական խաղըութիւններուն, այլամերժութիւններուն, խայտառակութիւններուն ու ստրկամտութիւններուն վրայ, որոնց *փորձադաշտը* միշտ եղած էր ժողովուրդը, իրմէ 'խլուած' ազգային արժանապատուութեան, բարօրական կեանքի ու քաղաքացիական իրաւունքի հաշուոյն:

- Ո՞վ կրնար զսպել բռնատերը
- Ո՞վ կրնար սանձել անոր սահմանազանցումները
- Ո՞վ կրնար համարձակիլ հակառակիլ անոր
- Ո՞վ կրնար մեղադրել զինք
- Ո՞վ կրնար շրջանցել անոր հրահանգները

Մարդը ուզած էր գերազանցել... Ճենկիզ Խանը, Լենկթիմուրը, Ներունը, Նափուլէունը, Հիթլերը, Սթալինը եւ բոլոր կարգի մուլեգին այլ բռնատերերը, քանի իր անձէն, շրջապատէն եւ սահմաններէն անդին ոեւէ մէկը չէր ուզեր տեսնել:

Այսպէս էր այն Քոչարեանը, որ թէեւ կռուած էր ազերիին դէմ, սակայն, իր *խկական* դիմագիծը ցոյց տուած՝ երբ ափսէի վրայ իրեն հրամցուած էր Հայաստանի Նախագահութիւնը, որպէսզի Նոյնհետայն լլկէ Հայաստանը ու բռնապետէ հայ ժողովուրդի տարրական իրաւունքներուն եւ ազգային հարստութիւններուն վրայ:

Չարմանալի էր այս հրեշատիպ մարդուկը, որ մոռցած ազգ, հայրենիք, հող ու ծննդավայր, Նոյնիսկ չհամաձայնեցաւ ապրիլ իր 'սիրեցեալ' Արցախին մէջ, այլ մեկնեցաւ հեռաւոր ափեր, ուր ուներ անշարժ ու շարժուն անհաշիւ հարստութիւններ, որոնց պէտք էր վայելել, պարզապէս անոր համար, որ անոնք թալանուած էին ժողովուրդէն, հազար ու մէկ հնարքներով եւ իւրացումներով:

Փաստօրէն, այս արիւնարբուն ճողոպրած էր արտասահման իր դիզած հարստութիւններով, դոյզն կապ չունենալով հայրենիքին հետ, փորձելով իր աւազակաբարոյութիւններն ու ոճրագործութիւնները թաղել անցեալի յուշերուն մէջ:

Բայց, ո՞վ ըսաւ թէ *գիտակից* հայ ժողովուրդը մոռցած էր Քոչարեանի բռնակալական շրջանը, անոր զաւթած հարստութիւնները ու խորհրդաւոր ոճրարարքները, սպասելով այն օրուան, երբ ան հաշիւ կու տայ հայ ժողովուրդին:

Եկաւ սպասուած պահը:

Իշխանափոխութի՛ւն, որուն առաջին գործերէն մէկը եղաւ փտածները ու փտածութիւնները բացայայտել, իրենց 'պոյ-ով ու պոս-ով', իրենց բոպիկութեամբ ու մերկութեամբ:

Իսկ ո՞վ կրնար ըլլալ առաջին 'հերոս'ը, եթէ ոչ 'Ռուբո'ն (կը պատմուի թէ Փոլիտեխնիկի մէջ, այդպէս ճանչցուած էր ան, նկատի ունենալով իր յաւակնոտ ու փքուռոյց բնաւորութիւնը), որ պարտաւոր էր ներկայանալ Հայաստանի արդարադատութեան՝ հարցաքննութեան ենթարկուելու ու պատասխան տալու իր գործած բազմաթիւ բռնարարքներուն համար:

Ատոնց մէջ ամենէն ահաւորը '1 Մարտ գործ'ի սպանդն էր, երբ 30 անմեղ ցուցարարները հաշուեյարդարի ենթարկուեցան, իրենց կեանքը վրայ տալով, որովհետեւ Քոչարեան չէր հանդուրժած անոնց բողոքները իր դէմ, հետեւաբար, հրաման արձակած՝ բիրտ վերաբերմունք ցոյց տալ անոնց նկատմամբ:

Այսօր, բերման ենթարկուած է Քոչարեանը, դատավարութեան կանչուած:

Հոս է որ պետք էր տեսնել ժողովուրդին ոգեւորութիւնն ու ցնծութիւնը, աւելի քան իշխանափոխութեան յաղթանակը, որովհետեւ.

- Հնչած էր արդարադատութեան զանգը
- Հաշուեպահանջութիւնը ինքզինք կը պարտադրէր
- Ամբաստանեալը նստած էր ոճրաթոռին վրայ
- Ամբաստանագիրներուն կծիկը բացուած է

Աւելի քան քստմնելի է, երբ 'պրոնզ'ացած Քոչարեան ինքզինք զերծ կը պահէ իրեն վերագրուած ամբաստանութիւններէն, նոյնիսկ՝ անտեղեակ, առանց խպնելու, երբ իր նախագահութեամբ, գիտակցութեամբ, հրահանգութեամբ տեղի ունեցած է '1 Մարտ'ի նախճիրը:

Պահ մը ենթադրենք, որ Քոչարեանը իրապէս անտեղեակ (°) էր, բայց, չէ° որ ինք գործող նախագահ էր ու պարտաւոր էր այդ ցաւոտ թղթածրարը ստուգել ու պատասխանատուները երեւան հանել (Ազգային Ապահովութեան ծառայողներէն, ներքին գործոց նախարարութենէն մինչեւ ոստիկանութիւն):

Ըրա՞ւ: Ի՞նչ պետք ունէր, երբ ի յառաջագունէ, իր գիտակցութեամբ ու հաւանութեամբ, հրամանը արձակուած էր, իսկ ինք՝ իր կռնակը դարձնելով, գացած ու մասնակցած էր իր քեֆերուն եւ որսորդութիւններուն:

Տակաւին՝ կարելի չէ° այդ օրուան ապահովական մարմիններու պատասխանատուները հարցաքննութեան կանչել ու լսել անոնց տեղեկութիւնները ու պարզել Քոչարեանի յանցաւոր ըլլալը (կամ ո՞չ):

Անտարակոյս, Քոչարեանի ոճրային եւ ոճրաբարոյ յուշատետրը երկար ու բացայայտելի է:

(Յիշել կարապի լիճի մօտակայ սրճարանի զուգարանին մէջ տեղի ունեցած ոճիրը, երբ Քոչարեան ու Շարլ Ազնաւուր կ'ընթերին, վրացահայ երիտասարդ մը՝ Պօղոս Պօղոսեան,

կը մօտենայ հիւրին՝ բարեւելու մեծանուն հիւրին, իսկ թիկնապահները կը խոշտանգեն զինք ու ծեծի տակ կը սպաննեն, մինչ Պրն. Նախագահը (՞) սառնասրտօրէն կ'ընդունի այս վայրագութիւնը):

Հայրենի բնակչութիւնը, իր ջախջախիչ մեծամասնութեամբ, բերկրանք ու գոհունակութիւն կ'ապրի, անկախութեան չափ երջանիկ է, որ 'մեծ ծուկ'ը, ինկած է ուռկանին մէջ եւ ի խորոց սրտի կ'ակնկալէ անոր արժանի պատիժ մը ստանալու վճիռը եւ իր թալանած հարստութեան վերագրաւումը եւ յանձնումը պետութեան (իմա՝ ժողովուրդին):

Ժողովուրդը Նոյն խանդավառութեամբ կը պահանջէ հետապնդումները շարունակել բոլոր անոնց դէմ (իսկ անոնք մեծ թիւ կը կազմեն), որոնք կողոպտած են հայրենիքը, ընդ որուն՝ Սերժ Սարգսեանի եւ անոր շուրջ գտնուող հատուածներուն:

Ի լուր եւ ի տես այդ վարակիչ տեսարաններուն, արտայայտութիւններուն ու բացականչութիւններուն, հայրենիքը ձերբազատելու բորենիներէն ու գիշատիչներէն, կարելի է հպարտանալ, որ ա՛յս ձեռնհասութեամբ ու զգաստութեամբ, ա՛յս կառչածութեամբ ու զգօնութեամբ միայն կարելի է պահել ու ամրացնել անկախութիւնը:

Այսպէս կը տարուինք մտածելու, որովհետեւ անկախութեան ուղին *անաղարտ* եւ *անսայթաք* արմատաւորելու համար, ուրիշ ի՞նչ ելք կրնայ ըլլալ եւ ի՞նչ դարմանում կրնայ ունենալ:

Այլեւս, ո՛չ ոքի համար կարելոր պէտք է ըլլայ Քոչարեանի նման 'դէկավար' ունենալը: Անոնք դատապարտելու պէտք է ըլլան՝ դուրս մնալու այդ շրջագիծերէն եւ կամ նստած... կալանացուպերու ետին:

Հիմա որ ամէն ինչ սկսած է ճիշդ հունաւորում ստանալ, ժողովուրդին մասնակցութեամբ ու կառավարութեան տնօրինութեամբ, մօտիկ անցեալին իշխանաւորներն ու պաշտօնակատարները նզովելու ու անիծելու գնով, գոռացողները շատցած են.

'Քայլ արեք դէպի...դժոխք':

Սակայն, բարեկամներ, պատմութիւնը հոս չի վերջանար, շարքը երկար է, որուն առաջին գծի վրայ, ըստ հայաստանցիներու, կու գան 'Մերժիր Մերժիկը' եւ ընկերքը, պայմանաւ որ՝ գնացքը ճիշդ ուղիին վրայ մնայ անխափան եւ անկէ դուրս թռչողներ չըլլան...:

ԵՍ ՉԵՄ ԱՊՐՈՒՄ ԱՐԴԵՆ ՈՒ ԵՍ ՉԵՄ ԷԼ

ՄԵՌՆՈՒՄ

Երբ 2004 թվականի ապրիլի 13-ին իրավապահները աննախադեպ դաժանությամբ ցրեցին ընդդիմադիրների խաղաղ ցույցը՝ Նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանի Նստավայրի դիմացից, բանաստեղծ Սիլվա Կապուտիկյանը որոշում կայացրեց վերադարձնել Նախագահին «Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոց» շքանշանը, որով պարգևատրվել էր 1998 թվականին:

Կապուտիկյանը վերադարձրեց շքանշանը, «Ապստամբություն» բանաստեղծության հետ մեկտեղ, որը գրել էր այդ դեպքերի ընթացքում, հղելով Ռոբերտ Քոչարյանին՝ ասուով.

«Դա իմ հոգու ճարահատ ճիչն էմ համարում՝ ընդդեմ այս անարդարությունների»:
Քոչարյանն էլ իր հերթին պատասխանել էր. «Ուղղակի ափսոսանք էմ հայտնում: Եթե ինքը չլիներ, ավելի կոշտ պատասխան կտայի»:

Ես չեմ ապրում արդեն...

Ես չեմ ապրում արդեն ու ես չեմ էլ մեռնում,
Եվ իմ չմեռնելը տևելու է երկար,
Ո՛ր էլ լինեմ՝ տանը, դրսում, հեռաստանում,
Ես ձեր դատաստանին պետք է լինեմ ներկա:

Դուք, փոքր ու մեծ տերեր, այրեր դուք ապիկար,
Առաջնորդներ չնչին ու կեսկատար,
Ստոր ձեր տեսակին ստորոտն էր հարմար,
Դուք եղծությամբ, ստով հասաք կատար:

Մտքի ընտրյալներին դուք դարձրիք ծառա
Ու դարձրիք պատանդ, հլու ընտրագանգված,
Մի պարկ փուտ այլուրով մարդկանց խիղճը առաք,
Դուք՝ փչացած վաղուց՝ փչացրեցիք նրանց:

Ու լկեցիք հոգին ու փշրեցիք նորից
88-ի հրաշք ժողովրդին.
Ստիպեցիք քել հայրենիքը, որին
Արյուն էին տվել, կյանք ու որդի:

Իսկ նա, որ ստրուկին ճզմեց իր մեջ, ելա՛վ,
Հանուն պատվի, պարտքի եկավ հրապարակ,

**Չորքով, փշալարով շուրջկալեցիք նրան
Ու ջանացիք ջարդել ոտքերի տակ...**

Օ՛, խաղատուն դարձած հայրենական մեր տուն,
Ցեխերի մեջ ընկած մագաղաթյա մատյան,
Կախաղանի սյունից կախված անկախություն,
Մեր լույս երազների խավարակուռ պատյան:

Ես ի՞նչ, ի՞նչ խոսքերով նզովք կարդամ ու սաստ,
Ձեզ, որ խուժողւժ կարգերն այս երկնեցիք,
Ուր դուք դարձաք հեծյալ, ժողովուրդը՝ գրաստ,
Օտարի դուռն ընկած մի մուրացիկ:

Եվ ես հայ բանաստեղծ, ի՞նչ սև բախտի արժանացա,
Որ նզովքի խոսք եմ ասում... հային.
Հզոր ճախրից հետո այս անկումը տեսա
Եվ ապրեցի օրերն այս դիվային:

Ո՛չ, չեմ ապրում արդե՛ն ու ես չեմ էլ մեռնում,
Իսկ թե - անեծք վերին - մնաք ինձնից երկար,
Մե՛կ է, ո՛ւր էլ հանգչեմ, ո՛ր մի գերեզմանում,
Ես ձեր դատաստանին լինելու եմ ներկա...

